

Sygn. akt I CSK 2736/22

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Kowalski

w sprawie z powództwa P. spółki akcyjnej w K.
przeciwko F. spółce akcyjnej w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 listopada 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 12 listopada 2021 r., sygn. akt V AGa 192/19,

- 1. zezwala na złożenie pism przygotowawczych z dnia 20 czerwca 2022 r. i 4 lipca 2022 r.;**
- 2. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ;**
- 3. zasądza od F. spółki akcyjnej w P. na rzecz P. spółki akcyjnej w K. 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 12 listopada 2021 r. w sprawie z powództwa P. spółki akcyjnej w K. przeciwko F. spółce akcyjnej w P. o zapłatę należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, o przede wszystkim publicznoprawnym celu (postanowienia Sądu Najwyższego: z 7 października 2020 r., II CSK 670/19; z 24 lutego 2016 r., V CSK 488/15). Sąd Najwyższy jako sąd kasacyjny, nie jest sądem powszechnym trzeciej instancji,

zaś skarga kasacyjna nie jest środkiem zaskarżenia przysługującym od każdego rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie. Rolą skargi kasacyjnej nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających uchybienia, lecz ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój orzecznictwa i prawa pozytywnego.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący przytoczył przesłankę z art. 398⁹ § 1 punkt 2 k.p.c., tj. potrzebę wykładni przepisów prawa.

Powołanie się na przesłankę potrzeby wykładni przepisów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne kontrowersje, nie doczekał się jeszcze wykładni bądź też, jego niejednolita interpretacja prowadzi do wydawania przez sądy odmiennych rozstrzygnięć w sprawach o identycznym lub zbliżonym stanie faktycznym. Należy przytoczyć przykłady takich orzeczeń i wykazać istniejące między nimi rozbieżności (postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 października 2012 r., I PK 144/12; z 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08; z 28 marca 2007 r., II CSK 84/07; z 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08). Skarżącego obarcza przy tym ciężar przedstawienia wyodrębnionej i pogłębionej argumentacji prawnej, wyszczególniającej dostrzegane przez stronę poważne wątpliwości interpretacyjne (postanowienia Sądu Najwyższego z: 8 lipca 2009 r., I CSK 111/09; z 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08).

Skarżący wskazuje na konieczność wypowiedzi Sądu Najwyższego ze względu na potrzebę wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów oraz rozstrzygnięcie: czy w świetle zasady proporcjonalności wywodzonej z art. 2 Konstytucji RP oraz ogólnych zasad prawa unijnego, brak spełnienia przesłanek

formalnych do zwolnienia od podatku akcyzy, o których mowa w art. 31a ust. 3 pkt 1 oraz ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym, przed upływem terminu do zadeklarowania zobowiązania podatkowego wyrażonego w art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy, w sytuacji gdy zachodzi materialnoprawna przesłanka do takiego zwolnienia wskazana w art. 31a ust. 1 pkt 1-9 ustawy, skutkuje utratą uprawnienia do zwolnienia od podatku akcyzowego.

Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania w rzeczywistości odniósł się do sposobu rozumienia przepisów podatkowych — ustawy o podatku akcyzowym. Powołując się na przesłankę potrzebę wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów rozbieżności te powinien przytoczyć. Muszą to być rozbieżności wykładni przepisu prawa, a nie rozbieżności w jego stosowaniu. Należy też wyjaśnić, dlaczego dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (postanowienie Sądu Najwyższego z 8 lutego 2018 r., IV CSK 373/17 i z 29 kwietnia 2016 r., I CSK 641/15). W niniejszej sprawie skarżący tego nie dokonał. Przedmiotem sporu między stronami nie jest zobowiązanie podatkowe, a zobowiązanie do zapłaty ceny sprzedaży węgla. Dla rozstrzygnięcia nie ma przesądzającego znaczenia wykładnia art. 31 ustawy o podatku akcyzowym w zakresie zwolnienia od akcyzy czynności, których przedmiotem są wyroby akcyzowe lecz treść zawartej przez strony umowy w zakresie dotyczącym ceny.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 108 § 1 k.p.c., art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. przy uwzględnieniu § 2 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).

[as
at]